

der skulde sælges med Gaarden; det er aldrig faldet mig ind, at der kunde drages nogen Analogie derimellem (Boserup: Det er heller ikke nævnt.), og jeg kan ikke negte, at de Grunde, jeg tidligere ansøgte, ikke ere svækkede i mine Tanker. Det er rigtignok ansøgt, at i Almindelighed vilde Lyendet kunne overtales til at blive paa Gaarden imod en ringe forhøiet Løn; men det strider imod den Erfaring, jeg troer, man har gjort, og som ogsaa jeg har seet stadfæstet, og, naar det hedder, at det i alt Fald ikke vil være vanskeligt at faae Lyende til at træde ind paa en saadan Gaard, saa ligger det ganske nær, at paa Løder, hvor det er vanskeligt at faae Lyende, er det udenfor Skiftetiderne næsten umuligt at faae det tilstrækkelige Antal Tjenestefolk fæstet til at bestride en større Gaards Avlsbrug. Jeg troer derfor, at det er en praktisk Vanskelighed, og denne havde jeg tænkt, at man kunde bringe af Veien; men det strider jo vel imod nogle almindeligere Anskuelser, som jeg dog ikke troer her fuldkommen retteligt anvendes.

Der er nu kun eet Punct af de tidligere berørte, med Hensyn til hvilket jeg troer, at der endnu kunde være noget Gaad om, at et Ændringsforslag vilde finde Anklang, og det er, at den Afstand, i hvilken Tjenestelyendet skal følge Huusbonden, noget forlænges; jeg skulde saaledes antage, at en Afstand af 3 Mile maatte være at foretrække for det Forslag, det ærede Udvalg har gjort. Det synes mig ogsaa, at den høitærede Justitsministers Udtalelser tydede paa, at han kunde være tilbøielig til at støtte et saadant Forslag. Med Hensyn til de Antydninger, jeg tillod mig tidligere angaaende den paatænkte Forligsindretning, da troer jeg, at Forslaget vel, som det her foreligger, vilde faae nogen Forbedring ved at forandres i den Retning, jeg tidligere har antydet; men, da det ikke har faaet betydelig Understøttelse, og en saadan Forandring vilde være af en saa indgribende Beskaffenhed, at det ikke kunde bearbejdes af en Enkelt, men kun af Flere i Forening, troer jeg heller ikke, at der i denne Retning vil kunne tænkes paa at fremkomme med Ændringsforslag, og jeg anseer ogsaa selve Institutionen, saaledes som den er foreslaaet, for at være i og for sig en

væsentlig Gevinst, og jeg kan i saa Henseende henholde mig til, hvad der er yttret af min ærede Sidemand tilvenstre (Udsgaard).

Nyholm: Jeg vil blot tillade mig at udtale mig derhen, at det naturligviis ikke har kunnet Andet end glæde Udvalget særdeles meget, at ikke alene saa godt som alle de enkelte Medlemmer i Thinget, der hidtil have udtalt sig, have erklæret sig for den foreslaaede Forligsindretning, men jeg maa i Besynderlighed paaskønne den Velvillie og Smødekomsen, den har mødt fra den høitærede Justitsministers Side. Jeg skal kun, forsaavidt den høitærede Justitsminister har yttret nogen Tvivl, om Forslaget ogsaa skulde gaae ud paa at omfatte offentlige Politiefager, tillade mig at udtale, — og jeg kan maaskee gjøre det paa hele Udvalgets Vegne — at det ikke har været vor Mening, at disse skulde være Gjenstand for Mæglingen. Naar det i § 73 hedder: for at virke til mindelig Afgjørelse af de Sager, der opstaae mellem Huusbonde og Lyende paa Landet, ligesom det ogsaa gjentages i § 76, naar det hedder, at denne Forligsmægling kun skal angaae Sager, der reise sig mellem Huusbonde og Lyende, og fremdeles i § 81, hvor det hedder: naar det Fornødne er iagttaget med Hensyn til den forefrevne Mægling, bortfalder den nu befalede Forligsmægling ved Politiretten, — som bekkendt finder der jo der ingen Forligsmægling Sted i offentlige Politiefager, — have vi troet, at det var klart, at vi ikke vilde have, at de offentlige Sager skulde henhøre under den foreslaaede Forligsindretning; skulde det imidlertid ikke være tydeligt nok udtalt fra Udvalgets Side, kan der jo Intet være i Veien for at gjengive det med andre Ord, der tydeligen udtrykke, hvad der har været Udvalgets Mening. — Jeg skal fremdeles tillade mig at udtale, at, naar en æret Landstingsmand, den 8de Landstingsmand for 2den Kreds (B. Christensen), har meent, at de Former, der ere forefrevne for dette Instituts Virksomhed i § 77, maaskee burde simplificeres, saa kan jeg forsaavidt ikke have Noget imod, at en sliig Modification finder Sted; men, vil man overhovedet have en saadan Institution, maa man dog først see, hvorledes den vilde være at indrette efter de Former, som hidtil